

Rekenkamer Amsterdam

Aan de gemeenteraad van de
gemeente Amsterdam
Postbus 202
1000 AE Amsterdam

datum	20 maart 2008
ons kenmerk	RA_08_53
uw kenmerk	-
behandeld door	M. Meindersma
onderwerp	Rekenkamerbrief <i>Vervolgonderzoek Schaderegeling Noord/Zuidlijn, vergoedingen aan ondernemers</i>
bijlage	-

Geachte leden van de gemeenteraad,

Om de effectiviteit van de door ons uitgevoerde onderzoeken vast te stellen voert de rekenkamer in de regel 1 á 1,5 jaar na publicatie van een rapport een vervolgonderzoek uit naar de opvolging van onze aanbevelingen. In deze rekenkamerbrief rapporteren wij u over onze bevindingen van ons *Vervolgonderzoek Schaderegeling Noord/Zuidlijn, vergoedingen aan ondernemers*. In dit vervolgonderzoek hebben we mede gebruik gemaakt van de onderstaande brief van de wethouder.

Bij uw vergadering van de raadscommissie Financiën op 15 november 2007 stond ter kennisname een brief van de wethouder Financiën d.d. 20 september 2007 op de agenda. Met deze brief informeerde hij u over de invulling die het college geeft aan de aanbevelingen uit het in november 2006 gepubliceerde rekenkameronderzoek *Schaderegeling Noord/Zuidlijn, vergoedingen aan ondernemers*. Met deze brief komt de wethouder een toezegging na die hij deed tijdens de behandeling van het rekenkamerrapport in uw commissie op 18 januari 2007.

Daarnaast hebben wij kennis genomen van de tussentijds uitgebrachte voortgangsrapportages over de uitvoering van de schaderegeling en voerden wij over de huidige stand van zaken en ontwikkelingen een gesprek met het Schadebureau. Voorts hebben wij een beperkt vervolgonderzoek aan de hand van de dossiers van het Schadebureau over de recente jaren 2006 en 2007 uitgevoerd. Om de juistheid van onze bevindingen te toetsen hebben wij op 21 februari 2008 deze

rekenkamerbrief voor ambtelijk wederhoor toegezonden aan het Schadebureau. Op 29 februari 2008 hebben wij van het Schadebureau de ambtelijke reactie ontvangen. Voor zover de ambtelijke reactie ons daartoe aanleiding gaf, is die in deze brief verwerkt.

In deze rekenkamerbrief gaan wij eerst per aanbeveling in op de acties en aanpassingen zoals deze in de brief van de wethouder van 20 september 2007 aan bod komen. Daarbij worden ook onze bevindingen gerapporteerd over de opvolging van onze aanbevelingen. Tot slot gaan wij in op de aanbevelingen aan de gemeenteraad en de raadsbehandeling van ons rapport van november 2006.

Aanbevelingen aan het college van burgemeester en wethouders

Aanbeveling 1: Vergroot de bekendheid van de regeling en de wijze waarop deze wordt toegepast.

1a Bekendheid met de regeling vergroten

Het college nam deze aanbeveling uit het onderzoek over. De wethouder schrijft in zijn brief dat het Schadebureau overleg voerde met belangenorganisaties als de Kamer van Koophandel, het MKB Amsterdam en ondernemersverenigingen als Amsterdam City over de bekendheid en het bereik van de regeling. In dat overleg werd door de gezamenlijke deelnemers geconcludeerd dat onder de ondernemers de regeling bekend genoeg is. Het onderzoek en de enquête van de rekenkamer en de media-aandacht daarvoor hebben hieraan volgens hen bijgedragen. Het Schadebureau heeft daarop geen extra inspanning meer gedaan om de bekendheid met de regeling te vergroten.

In dezelfde overleggen is gesproken over de mogelijkheid om het niet-gebruik van de regeling wegens onbekendheid tegen te gaan door onder meer voorlichting over de regeling te geven alsmede straatmanagers en adressen rondom bouwlocaties te benaderen die om onbekende redenen (nog) geen verzoek indienden.

De rekenkamer is nagegaan hoe dit voornemen is uitgevoerd. Het Schadebureau heeft in 2007 bij de stationslocatie Ferdinand Bolstraat uitgezocht hoeveel ondernemers zich niet bij het bureau hadden gemeld. Het ging om één of twee ondernemers, een klein aantal dat niet afweek van de perceptie en ervaring van het Schadebureau elders langs het tracé. Verder constateerde het Schadebureau dat de verspreiding van 1195 enquête-formulieren onder de ondernemers langs het tracé van de Noord/Zuidlijn door de rekenkamer en de folder over het onderzoek van de rekenkamer

niet geleid heeft tot een toename van het aantal ondernemers dat contact opnam met het Schadebureau. Het Schadebureau neemt daarom aan dat de resterende ondernemers, die zich nog niet gemeld hebben en waarvan de reden daarvoor aldus onbekend is, bewust geen beroep doen op de regeling. Dit is voor het Schadebureau reden om geen verdere acties meer te ondernemen om de bekendheid van de regeling te vergroten en het niet-gebruik bij ondernemers op te sporen.

1b Bekendheid met de wijze van toepassing van de schaderegeling vergroten

In het onderzoek constateerde de rekenkamer dat de indieners van verzoeken tot schadevergoeding baat hebben bij het publiceren van de wijze waarop de onafhankelijke schadecommissie de schaderegeling toepast voor:

- planschade of nadeelcompensatie;
- correcties voor brancheontwikkelingen;
- voorzienbaarheid;
- normaal maatschappelijk risico;
- schadebeperkende maatregelen;
- deskundigenkosten.

Het college nam deze aanbeveling over en stelde in de bestuurlijke reactie dat de Schadecommissie voornemens was om een aantal van de bovengenoemde criteria vast te leggen en bekend te maken. De brief van de wethouder van 20 september 2007 gaat hier evenwel niet op in. De rekenkamer constateert bij het vervolgonderzoek dat er in het afgelopen jaar nog geen beleidslijnen van de Schadecommissie zijn gepubliceerd. Dit deel van de aanbeveling heeft het college dus nog niet uitgevoerd.

In de ambtelijke reactie wordt weergegeven dat het originele rapport van de rekenkamer van februari 2006 via de website van het Schadebureau is te downloaden en dat de thans bekende beleidsregels in dit rapport nagenoeg volledig staan verwoord. De rekenkamer is verbaasd dat de communicatie met de bedrijven over de beleidslijnen en uitgangspunten van de regeling verloopt via het rekenkamerrapport. De rekenkamer vindt dit een oneigenlijk gebruik van het rapport en de positie van de rekenkamer. De rekenkamer is van mening dat het publiceren van beleidsregels en uitgangspunten een eigen verantwoordelijkheid is van de gemeente.

Voorts wijst de rekenkamer u er op dat, indien u dit wenst en zoals het ook in de aanbeveling van de rekenkamer is verwoord, het nog steeds mogelijk is om als gemeenteraad aanvullende regels vast te stellen voor de uitvoering van de regeling.

Aanbeveling 2: Breng periodiek de gevolgen in kaart van de aanleg van de Noord/Zuidlijn op de economische situatie van ondernemers langs het tracé.

Het college nam deze aanbeveling uit het rapport van de rekenkamer niet over. In zijn brief van 20 september 2007 geeft de wethouder echter aan dat hij aandacht heeft voor ondernemers langs de Noord/Zuidlijn in een breder onderzoek naar het ondernemersklimaat voor kleine ondernemers in Amsterdam.

De rekenkamer constateert dan ook dat de wethouder, ondanks het niet overnemen van de aanbeveling, toch stappen heeft gezet. Onduidelijk blijft echter of in het bredere onderzoek naar het ondernemingsklimaat specifiek wordt ingegaan op de problematiek van de ondernemers langs het tracé van de Noord/Zuidlijn.

Wij geven u in overweging om de wethouder te wijzen op het belang van specifieke aandacht voor de ontwikkeling van de economische situatie van ondernemers langs de Noord/Zuidlijn.

Aanbeveling 3: Maak aanvullend beleid voor het flexibel vergoeden van deskundigenkosten en houd rekening met de beperkte mogelijkheden voor kleine ondernemers om zelf schadebeperkende maatregelen te treffen.

Volgens de brief van de wethouder van 20 september 2007 is deze aanbeveling als verzoek bij de Schadecommissie neergelegd. De rekenkamer heeft in dit beperkte vervolgonderzoek aan de hand van schadedossiers bij het Schadebureau de opvolging van deze aanbeveling nader onderzocht. Op basis hiervan concludeert de rekenkamer dat in voorkomende gevallen de Schadecommissie in 2007 rekening hield met de beperkte mogelijkheden van kleine ondernemers om zelf de schade te beperken. Zo heeft de Schadecommissie bijvoorbeeld bij een winkel de langjarige dienstverbanden en de kwaliteit van het personeel in het advies medebetrokken. Ook in een advies voor een schadevergoeding bij een restaurant werd rekening gehouden met de extra personeelskosten.

Verzoekers ontvangen maximaal €1500,- als vergoeding voor de door hen te maken kosten voor de inzet van deskundigen om hen te ondersteunen bij het indienen van het verzoek. In de praktijk is gebleken dat de kosten voor de inzet van de deskundigen veel hoger kunnen uitvallen. In de bestuurlijke reactie op ons rapport van februari 2006 geeft de wethouder

aan voorstander te zijn van een forfaitaire vergoeding voor de kosten van de inzet van deskundigen, maar dat bij complexe advisering de Schadecommissie wel rekening houdt met specifieke deskundigenkosten. De rekenkamer constateert dat hoewel de wethouder de aanbeveling van de rekenkamer formeel niet heeft overgenomen er in bijzondere situaties kan worden afgeweken van de algemene vergoedingsregel van deskundigenkosten. De rekenkamer is er voorstander van dat deze praktijk in een beleidsregel transparant wordt vastgelegd.

Aanbeveling 4: Verstrek structureel een voorschot na het opstellen van het concept-advies.

De rekenkamer constateert dat deze aanbeveling is overgenomen en uitgevoerd. In 2007 is de wethouder er toe over gegaan om, na uitvoering van een risico-inschatting, bij het concept-advies direct voorschotten te verstrekken, zonder dat de verzoeker daarom hoeft te vragen. Ondernemers worden zo sneller dan voorheen gecompenseerd.

Verder schrijft de wethouder dat hij overweegt om bij *herhalingsverzoeken* al bij het indienen van het verzoek over te gaan tot het verstrekken van voorschotten. De rekenkamer constateert dat het Schadebureau hiermee momenteel proeven doet. Als de uitkomsten van de proeven goed zijn, zal deze werkwijze structureel worden ingevoerd.

Aanbeveling 5: Verbeter de registratie, controle op compleetheid verzoeken, voortgangsbewaking en kostenbeheersing.

5a Registratie en controle

De kwaliteit van de registratie en het gevoerde beheer door het Schadebureau is volgens de brief van de wethouder toegenomen in 2007: de dossiervorming en de registratie verbeterden en de verordening wordt beter nageleefd door het Schadebureau.

De rekenkamer heeft deze bewering getoetst via het dossieronderzoek dat in dit beperkte vervolgonderzoek is uitgevoerd. Het onderzoek wijst uit dat de registratie op onderdelen is verbeterd. De wijze waarop het Schadebureau de doorlooptijden bij de advisering in beeld brengt is echter ongewijzigd gebleven. Door de wijze van meten, waarbij alleen de afgeronde adviezen worden meegenomen, lijkt het alsof zich een versnelling voordoet. Echter, de niet afgeronde adviezen hebben na afronding over het algemeen een langere doorlooptijd dan de al gemeten

adviezen, waardoor naderhand de doorlooptijd van de advisering over de in hetzelfde tijdvak ingediende verzoeken alsnog stijgt. De eerder gerapporteerde versnelling verdwijnt daardoor weer. In de rapportages van het Schadebureau wordt dit effect niet toegelicht.

Het Schadebureau heeft ons bij het ambtelijk wederhoor medegedeeld om in (één van) de volgende rapportages dit inherente nadeel expliciet te vermelden.

5b Voortgangbewaking

De wethouder geeft aan dat het Schadebureau richting de Schade-commissie nadrukkelijker stuurt op de doorlooptijd van de advisering, al vermoedt hij dat enkele termijnen uit de verordening ook in de toekomst niet gehaald zullen worden. Dit komt volgens hem omdat de advisering in de praktijk lastiger en bewerkelijker blijkt dan ten tijde van het opstellen van de verordening werd verwacht. Dit is het meest merkbaar in de fase van het conceptadvies. In deze fase is de toegestane adviestermijn 18 weken. Bij de verzoeken uit 2005 en 2004 werd deze termijn gemiddeld met ongeveer 20 weken overschreden (Jaarverslag 2006 Schadebureau Noord/Zuidlijn).

Naar verwachting van de rekenkamer zal zich een dergelijke overschrijding ook voordoen bij de adviezen uit 2006 en 2007. Dit kan alleen nog niet worden vastgesteld, omdat nog niet bij alle in deze jaren ingediende verzoeken het conceptadvies is uitgebracht.

5c Kostenbeheersing

De rekenkamer berekende in haar rapport van november 2006 dat het uitkeren van één euro schadevergoeding gemiddeld € 1,16 kostte. De rekenkamer deelde daarvoor de totale apparaatskosten¹ tot en met 2005 door de uitgekeerde vergoedingen tot en met 2005. Deze berekening is thans aangevuld met de gegevens over 2006 en 2007 (zie Tabel 1).

¹ Het Schadebureau verricht verschillende activiteiten. Wegens het ontbreken van een kostentoedelingssystematiek heeft de rekenkamer, conform de benadering in het rapport van november 2006, 50% van de apparaatskosten van het Schadebureau in deze berekening betrokken.

Tabel 1- Overzicht van de kosten van de uitvoering van de Schaderegeling Noord/Zuidlijn 2002 - 2007

Jaar	Totale kosten	Uitgekeerde bedragen schade-vergoeding	Totaal apparaats-kosten	Apparaats-kosten Schade-bureau ²	Apparaats-kosten Schade-commissie ³	Gemiddelde apparaats-kosten per uitgekeerde euro ⁴
2002	1.464	271	1.193	830	363	2,87
2003	1.310	176	1.134	780	354	4,23
2004	2.552	851	1.701	1.050	651	1,38
2005	3.412	1.935	1.477	833	644	0,55
2006	4.152	2.346	1.806	850	956	0,59
2007 ⁵	4.143	2.815	1.328	709	619	0,35
Totaal	17.033	8.394	8.639	5.052	3.587	0,73

Bedragen in duizenden euro's.

De kosten per uitgekeerde euro over alle jaren tot en met 2007 bedragen nu € 0,73. Uit de tabel kan verder worden opgemaakt dat in het jaar 2007 de kosten per uitgekeerde euro € 0,35 waren. Het uitvoeren van de regeling is zo beschouwd dus goedkoper geworden. De hoge kosten in de beginjaren worden met name verklaard door de hoge ontwikkelingskosten bij zowel het Schadebureau als de Schadecommissie.

Aanbeveling 6: Reken de Schadecommissie af op doorlooptijden en ontwikkel normbedragen per verzoek.

Het college nam deze aanbeveling niet over, maar de wethouder schrijft in zijn brief van 20 september 2007 wel dat het Schadebureau met de Schadecommissie sprak over de diepgang en uitgebreidheid van de rapportages en dat de Schadecommissie bij herhalingsverzoeken is overgegaan tot een bondiger advisering. De rekenkamer oordeelt positief over deze ontwikkeling.

² Kosten schadebureau inclusief kosten bouwkundige opname, casco/funderingsonderzoek en risk control

³ Inclusief secretariaat

⁴ Zie voetnoot 1.

⁵ 2007 voorlopige opgave op basis van concept jaarrekening schadebureau

Wij geven u in overweging om aan de wethouder te verzoeken ook de aanbeveling over de normbedragen per verzoek alsnog uit te voeren. Deze normbedragen zijn niet bedoeld om de advieskosten te verrekenen, maar de in rekening gemaakte kosten op aanvaardbaarheid te kunnen beoordelen en bij geconstateerde afwijkingen het Schadecommissie te verzoeken dit nader te motiveren. Dit vergroot het inzicht in de factoren die bepalend zijn voor de omvang van de advieskosten en dit biedt aanknopingspunten om de kosten beter te begroten en te beheersen. De lagere uitvoeringskosten van de regeling in 2007 zijn wellicht een aanwijzing dat het rekenkamerrapport een bijdrage heeft geleverd aan het vergroten van kostenbewustzijn bij het Schadebureau en de Schadecommissie. Wij blijven van mening dat het vaststellen van normkosten een meerwaarde heeft bij de bewaking van de voortgang en de kosten van de advisering.

Aanbeveling 7: Neem extra informatie op in de voortgangsrapportages over de uitvoering van de regeling en beperk de frequentie van de rapportages tot bijvoorbeeld eens per halfjaar.

In lijn met de aanbeveling is de wethouder ertoe over gegaan om in plaats van per kwartaal halfjaarlijks te rapporteren. De rekenkamer constateert dat de nieuwe rapportages uitvoeriger zijn en ook uitgebreider ingaan op relevante aspecten zoals de doorlooptijden. De wethouder heeft de aanbeveling van de rekenkamer opgevolgd en uitgevoerd.

Samenvatting

Samengevat concludeert de rekenkamer dat de wethouder 5 van de 7 aanbevelingen geheel of nagenoeg volledig heeft uitgevoerd. Twee aanbevelingen zijn op dit moment niet of slechts deels uitgevoerd. Dit betreft:

- het publiceren van de werkwijze waarop de onafhankelijke schadecommissie bij zijn advisering omgaat met planschade of nadeelcompensatie, correcties voor brancheontwikkelingen, voorzienbaarheid, normaal maatschappelijk risico, schadebeperkende maatregelen en deskundigheidskosten (aanbeveling 1) en
- het beter inzichtelijk maken van de doorlooptijden en het ontwikkelen van normkosten per advies voor de Schadecommissie (aanbeveling 6).

Aanbevelingen gemeenteraad

De wethouder beperkt zich in zijn brief van 20 september 2007 tot de aanbevelingen aan het college. Het rapport van de rekenkamer van november 2006 bevat ook twee aanbevelingen aan de gemeenteraad.

- De kernbegrippen 'snel', 'eenvoudig' en 'goed' dienen in de regeling nader geconcretiseerd te worden in uitvoeringskaders. Het ontbreken daarvan gaf volgens de rekenkamer aanleiding tot een verwachtingskloof tussen de (potentiële) gebruikers of verzoekers en de uitvoerders van de regeling namens de gemeente. Ultimo 2007 ontbreken deze nadere kaders nog, evenmin zijn er stappen gezet om daartoe te komen.
- De rekenkamer adviseerde uw raad om (half-)jaarlijks relevante informatie over de uitvoering van de regeling aan het college te vragen. De rekenkamer constateert dat de wethouder dit in 2007 uit eigener beweging is gaan doen (zie aanbeveling 7).

Raadsbehandeling rapport rekenkamer

De gemeenteraad nam tot op heden geen besluit over de aanbevelingen uit het rapport: *Schaderegeling Noord/Zuidlijn, vergoedingen aan ondernemers*. Het rapport is op 18 januari 2007 in de raadscommissie Financiën en Economische Zaken besproken. De behandeling in de commissie heeft niet geleid tot een voorstel aan de gemeenteraad om de aanbevelingen van de rekenkamer over te nemen. Wij wijzen u er op dat u als raad de doorwerking van rapporten van de rekenkamer kunt versterken door er als raad een standpunt over in te nemen, bij voorkeur in de vorm van een besluit over de aanbevelingen.

Bestuurlijke reactie college van B&W

De Rekenkamer Amsterdam verzond deze rekenkamerbrief op 5 maart 2008 aan het college van B&W en verzocht het om te reageren op onze conclusies. Op 17 maart 2008 ontving de rekenkamer de volgende reactie van wethouder Asscher.

Reactie wethouder Asscher

Naar aanleiding van uw brief van 5 maart 2008 met het concept-rapport *Vervolgonderzoek Schaderegeling Noord/Zuidlijn, vergoedingen aan ondernemers*, voldoe ik hierbij aan uw verzoek om te reageren op de conclusies in het kader van de procedure voor bestuurlijk wederhoor.

Aanbeveling 1: Vergroot de bekendheid van de regeling en de wijze waarop deze wordt toegepast.

Bij deze aanbeveling resteert het punt van het publiceren van de beleidslijnen van de Schadecommissie. Het was inderdaad het voornemen deze te publiceren in samenhang met de acties om de bekendheid van de regeling te vergroten. Nu dit laatste - tot mijn tevredenheid - niet nodig is gebleken, is dit niet meer gebeurd. Ik heb er geen principiële bezwaren tegen als dit alsnog gebeurd, maar plaats daarbij wel een kanttekening. Het publiceren van de beleidslijn zou ook drempels voor het indienen van schadeclaims door ondernemers tot gevolg kunnen hebben. Dat zou ik willen voorkomen. Ik acht de gegeven informatie in de (bijgevoegde) brochure *Wat kunt u doen bij schade* in het onderdeel *Bepaling van de schade* een geschikte vorm van publicatie. Als de raadscommissie dat met mij eens is, lijkt mij verdere actie niet nodig, maar ik ben daar wel toe bereid.

U verbaast zich erover dat de communicatie met bedrijven over de beleidslijnen en uitgangspunten van de regeling verloopt via het rekenkamerrapport. Omdat ik uw interpretatie van de ambtelijke reactie van het Schadebureau niet deel, veroorloof ik mij hierop kort in te gaan. Het Schadebureau heeft namelijk in de reactie duidelijk gesteld dat het feit van publicatie van uw rapport niet als argument wordt aangevoerd. Het blijft uiteraard een eigen verantwoordelijkheid de communicatie te verzorgen, maar informatie die opgenomen is in een openbaar rapport van een onafhankelijke rekenkamer heeft naar mijn mening grote waarde en het geven van bekendheid daaraan lijkt mij niet bezwaarlijk. Ik zie het dan ook niet als oneigenlijk gebruik, maar als een efficiënte handelswijze.

Aanbeveling 6: Reken de Schadecommissie af op doorlooptijden en ontwikkel normbedragen per verzoek

U beveelt nogmaals aan de aanbeveling over normkosten per verzoek alsnog uit te voeren. Ik ben nog steeds niet overtuigd van de meerwaarde daarvan. Bij de behandeling van de voortgangsrapportage in de raadscommissie is aangegeven, dat per dossier wordt vastgelegd hoeveel tijd daaraan door de Schadecommissie is besteed. Ik ben er geen voorstander van dat de Schadecommissie daarbij ook nog eens per dossier een verklaring moet gaan geven van de afwijkingen van een norm. Als de huidige registratie daar aanleiding toe geeft, kan altijd bij dossiers een nadere motivering worden gevraagd en gegeven. Doordat de gegevens van de Schadecommissie zowel door het Schadebureau als door het - budgetverantwoordelijke - Projectbureau worden bekeken, acht ik voldoende 'checks and balances' ingebouwd. Mijn zienswijze, zoals verwoord in mijn reactie van 1 november 2006 op uw 1e concept - rapport, is dan ook ongewijzigd.

Ik zie uw definitieve rapport met belangstelling tegemoet.

Nawoord rekenkamer

De rekenkamer heeft met belangstelling kennis genomen van de reactie van de wethouder. De reactie spitst zich toe op aanbeveling 1 en 6. Bij aanbeveling 1 verwijst de wethouder naar de brochure *Wat kunt u doen bij schade*, die hij bij zijn bestuurlijke reactie heeft bijgevoegd. Deze brochure bevat beknopte informatie over de schaderegeling en de procedure van schadebehandeling. De rekenkamer is van oordeel dat deze brochure voorziet in de informatiebehoefte van ondernemers die een inschatting willen maken of ze in aanmerking komen voor het vergoeden van schade. In algemene zin wordt weergegeven dat bij de vaststelling van de schadevergoeding niet altijd voor 100% de schade wordt vergoed omdat bij de bepaling van de schade rekening wordt gehouden met een aantal factoren: (1) de verplichting voor de ondernemer om de schade zoveel mogelijk te beperken, (2) het zogenaamde normaal maatschappelijke risico van een ondernemer als gevolg van werkzaamheden in een stad als Amsterdam en (3) de vraag of de betrokken ondernemer op het moment van vestiging wist of had kunnen weten dat hij hinder zou ondervinden van de aanleg van de Noord/Zuidlijn. De concrete kortingen die daarbij veelal door de schadecommissie in haar adviezen worden toegepast zijn in de brochure niet vermeld. De rekenkamer acht dit voor de transparantie en rechtsgelijkheid wel aan te bevelen. Verder blijft de rekenkamer van

mening dat een rekenkamerrapport niet in de plaats kan treden van informatie die door het college dient te worden gegeven.

Bij aanbeveling 6 betreffende ons advies de Schadecommissie op doorlooptijden af te rekenen en normbedragen per verzoek te ontwikkelen verwijst de wethouder naar zijn zienswijze op ons rapport van november 2006. Hierbij gaf hij aan dat hij gevoelig is voor het aspect van kostenbeheersing en doorlooptijden, maar dat het niet past bij een onafhankelijke positionering van de Schadecommissie om het hierop af te rekenen. Bovendien wijst hij erop dat de gemeente er baat bij heeft dat de commissie haar adviezen juridisch goed motiveert. De rekenkamer hecht er aan om er nogmaals op te wijzen dat normbedragen niet zijn bedoeld als basis om de advieskosten met de Schadecommissie af te rekenen, maar om inzicht te krijgen in de factoren die bepalend zijn voor de omvang van de advieskosten. Dit inzicht kan aanknopingspunten bieden om de kosten van schaderegelingen beter te begroten en te beheersen.

Wij vertrouwen erop u hiermede van dienst te zijn geweest. Uiteraard zijn wij gaarne bereid om u desgewenst een nadere toelichting te geven.

Met vriendelijke groet,

Dr. V.L. Eiff
Directeur Rekenkamer Amsterdam